

Lichtpuntjes naar kerst

Posted At : December 24, 2010 8:21 PM | Posted By : Laurens

Related Categories: Vooruitgang, Verrukkelijk

De afgelopen week was eigenlijk niet zo erg leuk, al waren er zeker lichtpuntjes. De kinderen zijn verkouden geworden en maken ons 's nachts weer vaker wakker dan ons lief is. Over het leed van kleine kinderen is wel genoeg gezegd, ik zal me vandaag beperken tot de leuke kanten van kleine kinderen en andere gebeurtenissen deze week die fijn waren.

Ik moest op zaterdag nog kerstinkopen doen, en ben daartoe naar winkelcentrum Colonnades gegaan. Ik was niet de enige die zijn zaakjes nog niet op orde had, het was enorm druk. Grappig om te zien maar ik heb inmiddels wel een beetje een overdosis kerst opgelopen. Zoals elk jaar is mijn kerstliedjestolerantiegrens (3x de woordwaarde) eerder bereikt dan kerst zelf.

Op zondag hebben we met Yvonne en haar kerels afgesproken bij Carrick Hill. Het weer was pet maar de ochtend heel leuk. Het is een mooi gebied met wandelpaden die we hebben laten liggen voor een andere keer met ander weer. Tristan vindt het leuk om met Levi op stap te gaan, geinig is dat. Ze komen meestal met een paar flinke takken terug.

's Middags zijn we nog een keer gaan kijken naar het huisje in Flagstaff Hill waar we de week ervoor ook waren geweest. Het bloed kruipt waar het niet gaan kan... Na afloop zijn we even langs Connie en Chris gegaan. Julian was helaas erg huilerig (met zoveel tanden in de maak is er telkens wel eentje die pijn doet). Zoals het een Australische zomer betaamt gende het en gierde de wind om het huis.

Over de maandag kan ik kort zijn: de kinderen gingen naar de crèche en waar dat voorheen betekende dat we lekker tijd voor onszelf hadden, betekent dat nu dat we leren, werken schoonmaken en de was doen en ons dan nog moeten haasten om de kinderen weer op te halen.

Halverwege de dag werden we gebeld door de crèche dat Julian zijn hoofd gestoten had. Dat zijn ze hier verplicht, nogal overdeven. Dit was de vierde keer meen ik en het levert altijd een gekunsteld gesprekje op. Zo van 'we willen even doorgeven dat Julian zijn hoofd gestoten heeft, het was niet erg en hij hoefde niet te huilen maar we zijn verplicht te bellen in zulke gevallen'. 'Ja, dat doet hij thuis ook regelmatig maar bedankt, denk ik'. Bij het ophalen van de kinderen moet je dan tekenen voor de gebeurtenis in een boek waarin ze dat bijhouden. Als gegeven behandeling staat er dan 'lots of cuddles'.

Dinsdag en woensdag waren ook alweer weinig spectaculair. Het enige wat te melden valt (ik zou me beperken tot leuke dingen met betrekking tot de kinderen, dus het grootste deel van die dagen verzwijg ik hier) was dat Tristan de laatste tijd echt hardop kan lachen om de televisie. In zijn favoriete programma 'In the Night Garden' rijden de figuurtjes soms in een treintje dat heel erg hobbelt. Als ze dan heen en weer geschud worden komt Tristan niet meer bij. Maar het blijkt dat hij ook kan huilen om de televisie. Toen de broekjes van de Tomliboos van de waslijn waaiden en wegvlogen moest ik hem helemaal troosten en uitleggen dat ze die wel weer terug zouden krijgen. Dat gebeurde natuurlijk ook, want de doelgroep is twee jaar en die kun je nog niet blootstellen aan ernstige zaken als definitief verlies van broekjes.

Woensdagmiddag zijn we naar Warrawong gegaan, waar de kinderen zo lekker kunnen spelen met het houten speelgoed. Ze hebben daar ook een pratende vogel die George heet. Dat zegt hij zelf ook echt: 'hello George, give us a kiss!' Je kunt het echt duidelijk horen, wonderlijk is dat.

Op donderdag wilden we wel even genieten van wat tijd voor onszelf. Karla heeft de kinderen naar de creche gebracht en ik heb ondertussen de banden van mijn racefiets verwisseld. Daarna ben ik gaan fietsen door de heuvels. Ik heb ruim 75 kilometer gereden naar Hahndorf. De heuvel van de laatste keer waar ik moest lopen zat er ook weer tussen. Ik moest wel een keer uithijgen halverwege (mijn GPS gaf 28% aan!) maar kon wel fietsend verder. Ik heb nog steeds geen bergverzet. Op de heenweg kwam ik ook al langs die weg en toen raasde ik met ruim 77 km per uur naar beneden. Ik heb gemerkt dat het niet hebben van een bergverzet omlaag geen probleem is, terwijl het dan toch ook een berg is. Merkwaardig.

Karla heeft ondertussen wel gewerkt en het is haar gelukt twee afspraken met intermediairs te maken voor begin januari! Hopelijk kan ze die contacten warm houden en komt er iets uit. We zijn er wel aan toe om allebei weer de regelmaat van een baan te hebben, om nog te zwijgen van collega's en het gevoel dat je een beetje nuttig bent en meedraait in de maatschappij.

Via de Nissan dealer, waar de auto voor een onderhoudsbeurtje was (gelukkig geen ernstige zaken) zijn we naar het Christies Beach Hotel gegaan voor een drankje met een boekje op een zonnig terras. Het weer is namelijk weer een stuk beter vandaag, 28 graden.

Op vrijdag, de dag voor kerst, kwam er een mannetje om de trap in de tuin te maken. Die was nogal vervallen en brokkelde half af, wat gevaarlijk was voor kinderen en volwassenen. Karla begon de dag weer heel stoer met hardlopen, wat niet meeviel want het was behoorlijk warm.

Na het boodschappenfestijn zijn we naar Paradise gereden (zo heet die wijk echt), waar Yvonne en Wilfred

wonen. We hebben daar heerlijk gezwommen, ook de jongetjes plonsten lekker na enige gewenning. Tristan had al dagen aangekondigd met papa te gaan zwemmen tot de ochtend zelf, toen kwam er alleen nog 'nee'. Maar dat viel dus wel mee en het was heerlijk. Na afloop hebben we nog heerlijk gegeten in hun tuin (en wat aan een fietsje van Levi geklungeld met matig succes). Het was een knap hete middag (rond 35 graden) en zo zag dus onze eerste kerstavond eruit in de zomer!

Met twee heel vermoeide mannetjes zijn we huiswaarts gereden. Straks gaan Karla en ik onze cadeautjes onder de kerstboom leggen en vrijwel allemaal uitpakken. Eén cadeau laten we dan liggen voor morgenochtend, als we met de kinderen cadeautjes gaan uitpakken en lekker gaan ontbijten met poffertjes (dat wordt onze kersttraditie). Karla heeft al geoeffend en ze waren heerlijk.

Volgende week zal ik waarschijnlijk niet op vrijdag, oudejaarsavond, een bericht plaatsen, we zijn dan net terug van onze week Melbourne en de Great Ocean Road en gaan Oud & Nieuw vieren bij Florence. Dus van hieruit iedereen een heel fijne kerst gewenst, maak het gezellig en tot volgend jaar!

[Bekijk foto's](#)